תורה של האשה

1. שמות רבה ה ט

בּוֹא וּרְאֵה הֵיאַךְ הַקּוֹל יוֹצֵא, אֵצֶל כָּל יִשְׂרָאֵל כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְפִי כֹּחוֹ, הַזְּקֵנִים לְפִי כֹּחָן, הַבַּחוּרִים לְפִי כֹּחָן, וְהַקְּטַנִּים לְפִי כֹּחָן, וְהַיּוֹנְקִים לְפִי כֹּחָן, וְהַנָּשִׁים לְפִי כֹּחָן... וְכֵן הוּא אוֹמֵר (תהלים כט, ד): קוֹל ה' בַּכֹּחַ, בְּכֹחוֹ לֹא נֶאֱמַר אֶלָּא בַּכֹּחַ, בְּכֹחוֹ שֶׁל כָּל אֶחָד וְאֶחָד.

2. שמות יט ג

וּמֹשֶׁה עָלָה אֶל הָאֱלֹהִים וַיִּקְרָא אֵלָיו ד' מִן הָהָר לֵאמֹר כֹּה תֹאמַר לְבֵית יַעֲקֹב וְתַגִּיד לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל

רש"י שם על פי המדרש:

לבית יעקב. אלו הנשים, תאמר להם בלשון רכה: **ותגיד לבני ישראל.** עונשין ודקדוקין פירש לזכרים, דברים הקשין כגידין.

3. פרקי דר' אליעזר מא

אמ' לו הקב"ה למשה לך אמור להם לבנות ישראל אם רוצות הן לקבל את התורה ולמה שאלו לנשים לפי **שדרכן של אנשים הולכין אחרי דעתן של נשים** שנאמר כה תאמר לבית יעקב אלו הנשים ותגד לבני ישראל אלו האנשים וענו כלם בפה אחד ואמרו כל אשר דבר ד' נעשה ונשמע.

שמות רבה כח ב

לָמָּה לַנָּשִׁים תְּחִלָּה, שֶׁהֵן מְזֻדָּרְזוֹת בְּמִצְוֹות

4. המהר"ל מפראג תפארת ישראל (פרק כח)

כי קבלת הנשים התורה מורה זה על הקבול שהיה לישראל בתורה היה בשלמות ודבר זה יותר מעלה ולכן הזכיר אותה תחלה. ודבר זה מבואר מאד והוא ענין נפלא ודקדוק עמוק מאד למה הקדים הנשים לאנשים, **שדבר זה יורה על חבור בשלמות אשר קבלו במתן תורה אשר לא יוסר**, וראוי לך להבין אותו והוא עדות על חבור ישראל בו יתברך שהיא בשלמות בלי הסרה.

5. מדרש תנחומא, תזריע, ו

מַעֲשֶׂה בְּכֹהֵן אֶחָד שֶׁהָיָה רוֹאֶה אֶת הַנְּגָעִים. מָטָה יָדוֹ, בִּקֵּשׁ לָצֵאת לְחוּצָה לָאָרֶץ. קָרָא לְאִשְׁתּוֹ אָמַר לָהּ: בְּשְׁבִיל שֶׁבְּנֵי אָדָם רְגִילִין לָבֹא אֵצְלִי לִרְאוֹת אֶת הַנְּגָעִים, קָשֶׁה עָלַי לָצֵאת מֵעֲלֵיהֶם. אֶלָּא בּוֹאִי וַאֲנִי מְלַמֶּדְךָ שֶׁתְּהֵא רוֹאָה אֶת הַנְּגָעִים. אִם רָאִית שְׂעָרוֹ שֶׁל אָדָם שֶׁיָּבֵשׁ הַמַּעְיָן שֶׁלּוֹ, תְּהֵא יוֹדַעַת שֶׁלַּקָּה. לְפִי שֶׁכָּל שֵׂעָר וְשֵׂעָר, בָּרָא לוֹ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מַעְיָן בִּפְנֵי עַצְמוֹ שֶׁיִּהֵא שׁוֹתֶה מִמֶּנּוּ. יָבֵשׁ הַמַּעְיָן, יָבֵשׁ הַשֵּׂעָר. אָמְרָה לוֹ אִשְׁתּוֹ, וּמָה אִם כָּל שֵׂעָר וְשֵׂעָר, בָּרָא לוֹ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מַעְיָן בִּפְנֵי עַצְמוֹ שֶׁיִּהֵא שׁוֹתֶה מִמֶּנּוּ. אַתָּה שֶׁאַתָּה בֶּן אָדָם, כַּמָּה שְׂעָרוֹת יֵשׁ בְּךָ, וּבְנֵיךָ מִתְפָּרְנְסִין עַל יָדְךָ, לֹא כָּל שֶׁכֵּן שֶׁיְּזַמֵּן לְךָ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא פַּרְנָסָה. לְפִיכָךְ לֹא הֻנִּיחָה אוֹתוֹ לָצֵאת חוּצָה לָאָרֶץ

6. הרב קוק קובץ א, תכא

הנשים, מדת **הנפש** זורחת בהן, ע"כ רשמי הקודש **קבועים** בהן, ודי שהן מחיים אותם ע"י מקצת המצות שבידן, ואינן צריכות לתחית רוח תדירי של תלמוד תורה. **האנשים**, הרוח מאיר בהם והוא הולך ואינו פוסק מתנועותיו הרוחניות, ועלולים הם מאד לירידות כשם שהם עלולים לעליות, והם צריכים לתחית רוח של תורה. אמנם כשהם קובעים עתים לתורה, **מסעדים** הם את רוח הסוער, ותומכים אותו שלא ימוט.